

Freddy Tack – **September 2018**

De 65e verjaardag van de aanval op de kazerne Moncada in Santiago de Cuba, en de kazerne Carlos Manuel de Céspedes in Bayamo, op 26 juli 1953, werd herdacht in Santiago de Cuba. De ceremonie werd voorgezeten door Raúl Castro en Miguel Díaz-Canel, en Raúl verzorgde de slottoespraak, waarin hij verschillende actuele punten besprak.

De economie.

Op economisch vlak benadrukte hij de verwezenlijkingen die toelieten het aanbod in goederen en in diensten voor de bevolking te verhogen. Zo komt o.a. het programma voor de woningen, met de hierbij horende investeringen, tegemoet aan een vitale nood van de burgers.

De inspanningen om de export te verhogen worden verder gezet. De lokale ontwikkelingsprogramma's, met een verhoogde autonomie voor de gemeenten, en gecentreerd op de lokale middelen, worden in gans het land ontwikkeld.

De grondwet.

Raúl besprak, uiteraard, het ontwerp van nieuwe grondwet, recent goedgekeurd door het parlement, en dat onderworpen is aan een ruime volksraadpleging, waarvan de resultaten zullen onderzocht worden door de volksvertegenwoordigers, alvorens men een definitieve tekst zal uitwerken die zal voorgelegd worden aan een referendum.

De financiële toestand.

De buitenlandse financies kennen nog steeds een zorgwekkende toestand, ingevolge de opeenvolgende problemen van de droogte, de orkanen, de hevige regenval, en de versterking van de blokkade die verder de financiële verhandelingen van het land bemoeilijken. Niettegenstaande deze spanningen kende de economie toch een discrete groei.

Internationale politiek.

Raúl kwam terug op de rol gespeeld door de ALBA (Bolivariaanse Alliantie voor de volkeren

van Latijns Amerika), dank zij dewelke 60 miljoen mensen uit de armoede konden groeien gedurende de laatste 15 jaren, en meer dan 3 miljoen het analfabetisme hebben overwonnen, dat uitgeroeid werd in Venezuela, Bolivia en Nicaragua. Meer dan 20.000 Latijnsamerikaanse en Caribische dokters werden gevormd in de ELAM (Latijns Amerikaanse School voor Geneeskunde), en 2.900.000 patiënten hebben het zicht teruggevonden dank zij de operatie « Milagro »(naast een miljoen in Cuba).

Hij kwam ook terug op de samenwerking met Venezuela met de oprichting van Petrocaribe, en de versteviging van de regionale integratie met de oprichting van de CELAC en de UNASUR, waarin landen met verschillende politieke systemen toetraden, volgens het principe van eenheid in de verscheidenheid.

De VS gebruiken alle methodes van een niet-conventionele oorlog om de ontwikkeling van progressieve regeringen te beletten. Rechts heeft via verkiezingsoverwinningen, soms frauduleus, soms gemanipuleerd, de macht heroverd in enkele landen. Enkele maanden geleden bevestigden de VS trouwens de herinvoering van de doctrine Monroe (Amerika voor de Amerikanen), een terugkeer naar een afhankelijkheidsstatuut en een onderwerping voor de naties van Latijns Amerika en de Caraïben. In dezelfde geest hebben de VS, gesteund door enkele regeringen, gepoogd de Vereniging van de Amerikaanse Staten nieuw leven in te blazen, en zij zetten alles in het werk om Venezuela te destabiliseren.

Betreffende het Foro de Sao Paulo benadrukte Raúl de noodzaak de strijd van links en progressieve bewegingen aan te wakkeren. De slotresolutie is een programma voor een verenigde actie. Hij herbevestigde de solidariteit met Venezuela en Nicaragua, eiste de vrijlating van Lula in Brasil, en feliciteerde het Mexicaanse volk en zijn president López Obrador.

De betrekkingen Cuba - VS.

Ter zake heeft Raúl herhaald dat de diplomatieke betrekkingen in voege blijven, en dat verschillende bilaterale akkoorden, en een samenwerking beperkt tot enkele gebieden, verder lopen. Maar de betrekkingen zijn slechter geworden, onder het voorwendsel van

« geluidsaanvallen ». Men heeft 17 Cubaanse ambtenaren van de ambassade in Washington uitgewezen, en het diplomatiek personeel in de Noordamerikaanse ambassade in Havana werd tot een minimum herleid. De blokkade werd versterkt, vooral in de bestraffing van financiële transacties.

Raúl hernam een verklaring van een onderstaatssecretaris van de VS, op 6 april 1960 : « De meerderheid van de Cubanen steunen Castro, er bestaat geen efficiënte politieke oppositie, het enige middel om deze steun te ondermijnen is onvrede te scheppen wegens schaarste... Men moet alle middelen toepassen om het economisch leven te verzwakken, de toevoer van leveringen af te schaffen en de salarissen te doen verminderen, honger te veroorzaken, teleurstelling en de val van de regering te veroorzaken... ». Raúl benadrukte : « Nooit heb ik iets zo cynisch gehoord, en de agressies gaan verder in aangepaste vormen ». De desinformatie en de manipulatie om de politieke orde in Cuba omver te werpen met programma's gesteund met miljoenen dollar worden verder gezet.

Raúl eindigde met de verklaring dat het niet de eerste keer, en niet de laatste keer, dat de Revolutie het hoofd moet bieden aan uitdagingen en bedreigingen. « Wij hebben gevaren gekend en wij hebben weerstand geboden, onoverwonnen, sinds 60 jaar », sloot hij af.

◆◆◆◆\◆◆◆n□◆◆